

מ"ת 49397/07/16 - מדינת ישראל נגד חוסין אזברגה

בית משפט השלום בראשון לציון

04 אוגוסט 2016

מ"ת 49397-07-16 מדינת ישראל נ' אזברגה(עציר)

ת"פ 49386-07-16

לפני כבוד השופט הישם אבו שחאדה
המבקשת מדינת ישראל

נגד
המשיב חוסין אזברגה (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת, עו"ד הדס בן אברהם

המשיב הובא ע"י שב"ס

ב"כ המשיב, עו"ד שאני ראנם ושאדי כבהא

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

השעה כעת 14:30. התיק נלקח לעיון והדיון יתחדש בשעה 15:00.

ניתנה והודעה היום כ"ט תמוז תשע"ו, 04/08/2016 במעמד הנוכחים.

הישם אבו שחאדה , שופט

[פרוטוקול הושמט]

עמוד 1

החלטה

חלק כללי

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום אשר כולל 13 אישומים. לאור העובדה שמדובר במספר רב של אישומים שבמהותם מאוד דומים, למעט אישום מספר 2, לא אצטט את כל העובדות של כתב האישום. קיימת מחלוקת לעניין השאלה האם קיימות ראיות לכאורה לגבי כל אחד מהאישומים, ולכן אתייחס לכל אחד מהאישומים בנפרד, תוך הבאת העובדות הרלוונטיות בתמצית והפנייה לראיות, ולאחר מכן קביעה האם הראיות האלה עובדות ברף הנדרש של ראיות לכאורה.

האישום הראשון

2. באישום זה מיוחסות למשיב ביצוען של העבירות הבאות: קשירת קשר לביצוע פשע, גניבת רכב בצוותא ושיבוש מהלכי משפט. עובדות כתב האישום בתמצית הן כך שביום 19/07/16, המשיב יחד עם שניים נוספים פעלו להעברת רכב גנוב משטח ישראל לשטחים, כאשר המשיב ישב ברכב מוביל ואף מסר את הרכב הגנוב לנהג.

3. לאחר עיון בחומר החקירה, הנני קובע כי אכן קיימות ראיות לכאורה לעניין אישום זה. הראיות לכאורה עולות מכוח עדותו של נהג של הרכב הגנוב, בשם מוחמד עזאם, שעה שהצביע על המשיב כמי שמסר לידייו את הרכב הגנוב לצורך העברתו לשטחים, ואף היה ברכב המוביל (ראו לעניין זה הודעותיו של מוחמד עזאם מיום 22/07/16 בשעה 09:03, מיום 19/07/16 בשעה 20:53). מתוך עדויות אלה עולה גם שיש זיהוי של רכב ה.מ.וו, ששייך למשיב, בתור הרכב המוביל.

האישום השני

4. לפי האישום השני מיוחסות למשיב ביצוען של העבירות הבאות: אימים, תקיפת סתם והטרדת עד. עובדות אישום זה בתמצית הן שבמהלך שהותו בבית המעצר, המשיב תקף את מוחמד עזאם באישום הראשון ואף איים עליו, בשל כך שהפליל אותו במסגרת האישום הראשון.

5. הנני קובע כי קיימות ראיות לכאורה לביצוען של העבירות שבאישום השני, והדבר עולה מתוך השילוב שבין הודעתו של מוחמד עזאם מיום 28/07/16 בשעה 14:45, וכן דו"ח הפעולה של כרמית בנג'ו מטעם שב"ס מיום 28/07/16.

אישומים 3 עד 13: הערות כלליות

6. אישומים 3 עד 13 עניינם גניבה של רכבים, כאשר לפי טענת המאשימה, רכב מונית שנושאת לוחית רישוי מס' 1875725 (להלן: המונית) משמשת כרכב מוביל להובלת רכבים גנובים משטח ישראל לכיוון

השטחים. הנני קובע שעל פי הראיות שהוצגו בפניי, ניתן בהחלט לקשור את המונית למשיב. מעדותו של אלון דמרי מיום 24/07/16, עולה שהמונית הושכרה למשיב בתקופה שבין 07/03/13 ועד ימים ספורים לפני 24/07/16, כאשר המשיב ניגש למשטרה להגשת תלונה שהמונית נגנבה. יש לציין שבכל האישומים מדובר בגניבה של רכבים והובלתם אל כיוון השטחים בתקופה שבה המונית הייתה מוחזקת על ידי המשיב.

7. לפיכך, המונית הינה ראייה מרכזית לגבי האישומים 3 עד 13. ברור שעצם החזקת המונית על ידי המשיב בתקופה האמורה, אין בה די על מנת ללמד על קיומן של ראיות לכאורה שהמונית אכן שימשה כרכב מוביל. כפי שיובהר בהרחבה בהמשך המונית חלפה במחסום דקות ספורות לפני הרכבים הגנובים, שבאישומים 3 עד 13. פער הזמנים, על פי שיטת המאשימה, עולה בגדר ראייה נסיבתית ומשמעותית כנגד המשיב. אף על פי כן, עדיין דרושות ראיות נוספות על מנת לקבוע כי המשיב באופן אישי היה חלק אינטגרלי מקשירת הקשר לגניבת הרכבים השונים שבאישומים 3 עד 13.

8. ראייה מרכזית נוספת שמשותפת לאישומים 3 עד 13 היא טלפון נייד שמספרו 053-2536656 (להלן: הטלפון), שאתייחס אליו בנפרד לכל אחד מהאישומים, ואשר לטענת המאשימה מאוכן בנקודות זמן שונות או בסמוך למקום גניבת הרכב, או בסמוך למעבר המונית לכיוון השטחים, כאשר הרכב הגנוב באישומים 3 עד 13 נוסע אחריו.

9. המשיב נשאל אודות הטלפון בחקירתו, והכחיש שהטלפון שייך לו (ראו למשל הודעתו של המשיב מיום 25/07/16 בשור' 5). הנני קובע כי קיימות ראיות לכאורה לכך שאותו טלפון היה בחזקתו של המשיב ואף שימש אותו. ראיות לכאורה בעניין זה עולות מתוך עדותו של אביו עיסאם אזברגה מיום 21/07/16 בשעה 13:30 בשור' 10.

10. וכאן עולה השאלה האם עצם קיומן של ראיות לכאורה בנוגע לכך שהמונית הייתה בחזקתו של המשיב, יחד עם האיכון של הטלפון בזמנים שונים, ביחס לאישומים 3 עד 13, די בו על מנת לקבוע שקיימות ראיות לכאורה לעניין גניבת הרכבים באישומים האמורים. אדון כעת בכל אחד מהאישומים בנפרד.

האישום השלישי

11. באישום השלישי ישנם 4 רכבים שנגנבו בשטח ישראל והועברו לשטחים. אדון כעת בכל אחד מהרכבים בנפרד.

12. לגבי הרכב מסוג טויוטה קורולה, נושא לוחית רישוי 3741574: מעיון בתיק החקירה עולה שהרכב הועמד בחנייה על ידי בעליו ביום 06/05/16 בשעה 14:00 ויומיים לאחר מכן ביום 08/05/16 בשעות הבוקר הרכב לא נמצא (ראו עדותו של יוסף דובוביץ' מיום 08/05/16). ביום 06/05/16 הטלפון מאוכן בשעה 15:27 במרחק של כ-2.5 ק"מ ממקום גניבת הרכב. בהמשך, הטלפון מאוכן באזור ירחיב ליד

ג'לג'וליה. המונית והרכב הגנוב חולפים במחסום בדקה שבין 17:39 ו-17:40. באותה נקודת זמן אין איכון לטלפון.

13. כאן עולה השאלה האם השילוב שבין הראיות האמורות בעניין הטלפון והמעבר של המונית במחסום לכיוון השטחים, בסמוך למעבר של הרכב הגנוב, יש בה בכדי להקים ראיות לכאורה לגניבת רכב בצוותא. אמנם קיימות כאן ראיות נסיבתיות מחשידות כלפי המשיב, אך ספק בעיניי אם די בכך על מנת להקים ראיות לכאורה, קרי סיכוי סביר להרשעה. בנסיבות אלה, אני קובע כי קיימת חולשה בראיות לגבי רכב מסוג טויוטה קורולה שנושאת לוחית רישוי 3741574.

14. לגבי רכב מסוג יונדאי נושא לוחית רישוי 2225034: גם כאן המונית והרכב הגנוב חולפים במחסום לכיוון השטחים בפער של שתי דקות, תחילה המונית בשעה 16:15 ולאחר מכן רכב היונדאי בשעה 16:17. יש לציין שהטלפון מאוכן בשעה 16:11 באזור ירחיב, ליד ג'לג'וליה. כמו ברכב הקודם, גם כאן יש חולשה בראיות על מנת לקבוע שקיים סיכוי סביר להרשעה בעבירת גניבת הרכב.

15. לגבי רכב מסוג טויוטה נושא לוחית רישוי 8887456: המדובר במעבר במחסום בפער של 2 דקות, כאשר המונית חולפת בשעה 16:15 והרכב חולף בשעה 16:17. גם כאן קיימת חולשה בראיות לגבי העבירה של גניבת רכב. גם האיכון של הטלפון 2.5 ק"מ ממקום שבו נגנב הרכב, כאשר לא ידוע מהי השעה המדויקת שבה נגנב הרכב לאור פער הזמנים שבין שעת החנייה ועד השלב שבו הרכב עבר במחסום (מספר שעות), קיים משקל נמוך לאותו איכון.

16. לגבי רכב מסוג קיה מס' רישוי 7451074: כאן מדובר בפער זמנים של דקה, בין המונית שחלפה במחסום בשעה 17:39 והרכב הגנוב שעבר במחסום בשעה 17:40. כל מה שנאמר לעיל רלוונטי גם כאן, ולכן אני קובע שקיימת חולשה בראיות גם לגבי גניבה זו.

אישום רביעי

17. רכב יונדאי נושא לוחית רישוי 4141766: במקרה זה הרכב נגנב ביום 04/05/16 בין השעות 02:30 ועד 07:00. בשעות 09:53 ועד 09:58 הרכב מאוכן ברחוב שנמצא בסמוך למקום גניבת הרכב. יחד עם זאת בהיעדר ראיה לגבי השעה המדויקת שבה נגנב הרכב יש להפחית ממשקל האיכון לגבי השעה שבה נמצאה המונית ביחס למקום גניבת הרכב. בהמשך בשעה 10:50 ושנייה אחת, המונית מצולמת כחולפת במחסום ובשעה 10:50 ו-24 שניות הרכב הגנוב מצולם כחולף במחסום. בהיעדר ראיות נוספות, מעבר למעבר במחסום בסמוך, גם אם המונית עברה קודם, קיים קושי לקבוע שיש כאן סיכוי סביר להרשעה בעבירת גניבת רכב. בנסיבות אלה, הנני קובע שקיימת חולשה בראיות גם לגבי רכב זה.

אישומים חמישי עד שלושה עשר

18. על מנת לא לחזור על הדברים בשנית, אציין בקצרה שהראיות לגבי שאר האישומים, החמישי עד השלושה עשר הן מאוד דומות לראיות שצינתי לגבי אישומים 3, 4 ו-5. הווה אומר, המונית חולפת במחסום, ודקות ספורות לאחר מכן חולף הרכב הגנוב. בכל מקרה לא ידועה השעה המדויקת של גניבת הרכב בכל האחד מהאישומים 5 עד 13, דבר שיש בו כדי להפחית מהמשמעות של האיכון בשעה מסוימת בסמוך למקום החנייה של הרכב. לפיכך, הנני קובע שקיימת חולשה בראיות לגבי כל אחד מהאישומים 5 עד 13.

מעשים דומים

19. אכן מדובר בצירוף מקרים מטריד. נגנבים מספר רב של רכבים משטח ישראל, כולם עוברים באותו מחסום לכיוון השטחים. בכולם המונית חולפת במחסום דקות ספורות לפני. בכולם, ישנו איכון של קילומטרים ספורים של טלפון שבחזקתו של המשיב, ביחס למקום שבו חנה הרכב, בכל האירועים.

20. לגבי הכלל בדיני ראיות בדבר "מעשים דומים", יש לזכור שמטרתו ללמד על **המחשבה הפלילית** של נאשם בביצועה של עבירה דומה המאוחרת יותר בזמן (ראו למשל ע"פ 3772-11 קצב נ' מדינת ישראל (10/11/11) פסקה 333 לפסק דינה של כב' המשנה לנשיא, כב' השופטת נאור (כתוארה דאז); וכן ראו הערכה מנחה בעניין זה ע"פ 265-64 שויביץ נ' היועץ המשפטי לממשלה, פסקי דין ט' (3) 421 (1965), (בעמודים 457). הכלל האמור איננו תחליף לחובה שמוטלת למאשימה להוכחת **היסוד העובדתי** לכל אחד מהאירועים נשוא המעשים הדומים.

21. במקרה שבפניי אמנם קיימות ראיות נסיבתיות שפועלות לרעתו של המשיב בכל אחד מהאירועים. קיים גם נתון נסיבתי שעובר כחוט השני מאירוע לאירוע, קרי המונית שחולפת באותו מחסום ודקות ספורות לאחר מכן עובר אחריה רכב גנוב. יש לזכור שנתון נסיבתי משותף זה, אין בו בכדי למלא את החלל הראייתי שקיים בכל אחד מהאירועים שאכן מדובר במונית שאכן מובילה רכב גנוב.

22. יוזכר שעסקינן בהליך פלילי שחובת ההוכחה הינה מעל ספק סביר. לצורך הדיון בראיות לכאורה ברור שמדובר בסיכוי סביר להרשעה בלבד. לא התרשמתי כי סיכוי זה אכן מתקיים לגבי מכלול העבירות נשוא האישומים 3-13.

תסקיר שירות מבחן

23. מובהר בזאת שככל שהייתי מגיע למסקנה שקיימות ראיות כאורה לגבי אישומים 3-13 לא היה צל של ספק שמקומו של המשיב מאחורי סורג ובריוח במעצר עד תום ההליכים. לאור המסקנות שאליהן הגעתי האישומים המבוססים הינם האישום הראשון והאישום השני, שלמרות חומרתם, אינם מסוג המקרים שמובילים למסקנה חד משמעית בדבר מעצר עד תום ההליכים, וזאת בהתחשב בעובדה שמשיב שהינו כיום בן 26 שנים ישנו רישום פלילי אחד בלבד שהסתיים ללא הרשעה ועניינו עבירה של הסעה של תושב

עמוד 5

זר.

24. הרישום הראשון והשני גם אינם מעשים פעוטים. באישום הראשון מדובר על גניבת רכב ובאישום השני מדובר בעבירה של הטרדת עד , שהינה עבירה שמקימה עילת מסוכנות שבמקרים מתאימים עשויה להצדיק מעצר עד תום הליכים. בנסיבות אלה, אינני סבור שניתן לשחרר את המשיב. ניתן לקבל תסקיר משירות המבחן שיבדוק את החלופות שמוצעות על ידו לשחרור.

25. הנני מורה לשירות המבחן להכין תסקיר מעצר בעניינו של המשיב. הדיון ידחה ליום 25.08.2016 בשעה 09:00 בפני שופט תורן. המשיב יישאר עצור עד החלטה אחרת ויובא לדיון הנדחה על ידי שב"ס.

המזכירות תעביר העתק מההחלטה לשירות המבחן.

ניתנה והודעה היום כ"ט תמוז תשע"ו, 04/08/2016 במעמד הנוכחים.

הישאם אבו שחאדה , שופט